Ayaz Kralı

Yavuz DEMİRKIRAN

Ayaz Kralı

Yavuz DEMİRKIRAN

Köyün kenarındaki şirin bir kalede Flurry adında genç bir kral yaşardı. Daha sadece sekiz yaşındaydı ve kar bulutuna benzeyen kabarık beyaz saçları vardı. Parlak mavi gözleri yaramazlıkla ışıldar, pembe yanaklarında minik kar tanesi çilleri vardı. Gümüş kar tanesi düğmeli kraliyet mavisi bir kış paltosu ve kar tanesi taşlı küçük bir altın taç giyerdi. Flurry kışı dünyadaki her şeyden çok severdi.

Kral Flurry'nin özel bir sırrı vardı: gökyüzünden kar yağdırabiliyordu. Parmaklarını kıpırdattığında minik kar taneleri dans eden yıldızlar gibi elleri etrafında dönerdi. İlk hafif kar çatılara konduğunda köylüler gülümserdi. "Sadece hafif bir serpinti," diye fısıldardı Flurry ve kar usulca yağardı. Köy bir kartpostal gibi görünürdü ve herkes mutluydu.

Ama Flurry'nin heyecanı çoğu zaman aklının önüne geçerdi. Soğuk bir sabah uyandı ve gri gökyüzünü gördü. "İlk büyük kar yağışının zamanı geldi!" diye bağırarak yataktan fırladı. Kalenin penceresine koştu ve ellerini deli gibi salladı. Kar taneleri gittikçe daha hızlı yağmaya başladı. Flurry sevinçle güldü, karın ne kadar hızlı biriktiğini fark etmedi.

Kar bütün gün ve bütün gece yağdı. Flurry elleriyle sallamaya devam etti, dönen beyaz dünyaya hayran kaldı. "Daha çok kar! Daha çok kar!" diye bağırarak odasında dans etti. Ama dışarıda kar gittikçe derinleşti. Yolları kapladı, çitleri gömdü ve köy evlerinin kapılarına yığıldı. Sabaha kadar köy kalın beyaz bir battaniyenin altında gizlendi.

Flurry sonunda pencereden dışarı baktığında nefesi kesildi. Yollar kaybolmuştu! Köy meydanı dev bir kar yığınıydı. İnsanlar evlerinde mahsur kalmıştı ve hayvanlar yiyecek bulamıyordu. Sarkan kulağı ve meşe palamudu kolyesi olan küçük kırmızı bir tilki derin karda kaybolmuş ve aç bir halde dolaşıyordu. Flurry'nin içi sızladı. Ne yapmıştı?

Kral Flurry kırmızı eldivenleri çırpınarak dışarı koştu. Kar ondan daha yüksekti! Yürümeye çalıştı ama beline kadar battı. "Eyvah, eyvah," diye mırıldandı. Bir çalının arkasında titreyen tilki yavrusunu gördü. "Özür dilerim," dedi Flurry usulca. "Böyle bir karışıklığa yol açmak istememiştim." Tilki ona kocaman kehribar gözlerle baktı ve inledi. Flurry yardıma ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Tam o sırada, tahta bastonu karda tıkırdayarak Nine Milla göründü. Kalın hardal sarısı bir şal ve yeşil örgü bir şapka giymişti ve sevimli buruşuk yüzü Flurry'ye gülümsedi. "Görünüşe göre kocaman bir kar fırtınası yapmışsın, genç kral," dedi nazikçe. "Ama endişelenme. Bunu birlikte düzeltebiliriz." Flurry başını salladı ve biraz rahatladı. "Ne yapmalıyım?" diye sordu.

Nine Milla köyü işaret etti. "Önce yardım istemeliyiz. İnsanlar mahsur ve hayvanların yiyeceğe ihtiyacı var. Hadi herkesi toplayalım." Flurry'yi köy meydanına götürdü; orada Tobin adında uzun bir çocuk çoktan kocaman bir gülümsemeyle kar küreğiyle çalışıyordu. Kırmızı ponponlu bir şapka ve turuncu bir atkı giymişti. "Vay canına, ne çok kar!" dedi Tobin. "Kazmaya hazırım!" Flurry gülümsedi. "Ben de!"

Flurry bir kar yığınına tırmandı ve seslendi: "Arkadaşlar! Bu kocaman kar için özür dilerim. Lütfen yolları temizlememe ve hayvanları bulmama yardım edin!" Kapılar açıldı ve köylüler kürekler ve süpürgelerle dışarı çıktı. Tobin bir kürek ekibi kurdu. "Ana yoldan başlayalım!" diye bağırdı. Herkes birlikte çalıştı, gülüştü ve karı küredi. Flurry artık büyüsünü nazikçe kullanıyor, yolu açık tutmak için minik kar bulutları yapıyordu.

Adı Pip olan tilki yavrusu, Flurry'yi hayvanların saklandığı yere götürdü. "Tavşanlar yuvalarında mahsur kaldı!" diye ciyakladı Pip. Flurry ve Tobin yuvaya bir tünel kazdı ve havuçla saman bıraktı. Geyiklerin yiyecek bulabilmesi için ormana bir yol açtılar. Dallardan ve kardan sıcacık barınaklar yaptılar. Hayvanlar başlarını uzattı, gözleri minnetle parlıyordu.

Çalışırlarken Flurry önemli bir şey fark etti. Kar büyüsünü nazikçe kullandığında, zarar vermek yerine yardım ediyordu. İşçileri serinletmek için küçük kar taneleri, güvenli yolları işaretlemek için hafif serpintiler yapıyordu. "Bu çok daha iyi," dedi Nine Milla'ya. Nine Milla bilgece başını salladı. "Güç kar gibidir," dedi. "Azı neşe getirir, ama fazlası her şeyi gömer. Dikkatle kullan." Flurry bunu hatırlamaya söz verdi.

Öğleden sonra yollar açılmış ve köy güvende idi. Hayvanların yiyeceği ve sıcak köşeleri vardı. Tilki Pip, Flurry'ye mutlulukla sokuldu. "Teşekkürler, Kral Flurry!" diye havladı. Tobin, Flurry'nin sırtına dostça vurdu. "İyi bir kralsın," dedi. "Hatanı düzelttin ve herkese yardım ettin." Flurry kızardı, kar tanesi çilleri parladı. Yeni arkadaşları için gururlu ve minnettar hissetti.

O akşam köylüler kutlama için meydanda toplandı. Büyük bir şenlik ateşi yaktılar ve marshmallowlu sıcak çikolata ikram ettiler. Flurry çikolatasını yudumladı, içi ısındı. Nine Milla bardağını kaldırdı. "Nazik karın en iyisi olduğunu öğrenen Kral Flurry'ye!" Herkes alkışladı. Pip ateşin yanına kıvrıldı ve Tobin komik hikâyeler anlattı. Köy mutlulukla ışıldadı.

Flurry gülümseyen yüzlere ve karla kaplı sıcacık evlere baktı. Kral olmanın büyük kar fırtınaları yapmak olmadığını anladı. İnsanlarına sahip çıkmak ve gücünü yardım etmek için kullanmaktı. Kar yağdırmadan önce her zaman izin istemeye ve başkalarını dinlemeye kendi kendine söz verdi. Köy hiç bu kadar ev gibi hissettirmemişti.

O günden sonra Kral Flurry yalnızca hafif kar yağışları yaptı. O ve Tobin en iyi arkadaş oldular ve Pip sık sık kaleyi ziyaret etti. Köy kızak kaymak veya kardan adam yapmak için kara ihtiyaç duyduğunda, Flurry tam doğru miktarda kar yaratırdı. Ve kışın ilk karı yağdığında herkes "Teşekkürler, Kral Flurry!" diye bağırırdı ve o da gücünü akıllıca kullandığını bilerek gülümserdi.

Böylece Ayaz Kralı değerli bir ders öğrendi: güç ölçülü olmayı gerektirir. Az kar neşe getirir, ama fazlası sorun çıkarır. Ekip çalışması ve nezaketle her sorun çözülebilir. Köy birçok mutlu kar günü kutladı ve Kral Flurry büyüsünü herkesin iyiliği için her zaman nazikçe kullanmayı hatırladı. Son.